

ликитѣ учени, великитѣ адепти изпращатѣ книгитѣ на хората чрезъ децата. Който иска да срещне нѣкой отъ тия учени, той самъ трѣбва да отиде при тѣхъ, както ученицитѣ на древността сж ходили въ единъ отъ храмоветѣ на Египетъ, тамъ да четатъ една отъ свещенитѣ книги, за която се казва, че била завързана съ верига; тѣй щото, никои не могълъ да взима книгата дома си да чете отъ нея, но трѣбвало да отива въ храма, тамъ да я чете. Страницитѣ на тази книга били направени отъ тънки, неразрушими металически пластинки. Ученицитѣ, които се удостоивали да я четатъ, трѣбвало да отиватъ въ храма, дето се намирала тази свещена книга. Споредъ едно предание, и Библията нѣкога е била вързана съ верига. Обаче, това не е важно. Важно е да се знае, че Библията, Свещеното Писание не е създадена само отъ евреитѣ. Часть отъ нея е писана отъ египтянитѣ; тѣ пъкъ сж взели много нѣща отъ другде и т. н. Ако речемъ да разглеждаме произхода на тази книга, ще напишемъ цѣлъ романъ. Следъ това пъкъ трѣбва да дойдатъ писатели, като Викторъ Хюго, или Достоевски да опишатъ вжтрешния смисълъ на този романъ. Съ редъ примѣри отъ живота, Достоевски е описалъ добре, какво се крие въ сърцата на хората.

Въ единъ свой разказъ той описва следния примѣръ: Единъ руски князь, богатъ чифликчия, обичалъ често да ходи съ кучетата си на ловъ. Единъ день, като отивалъ на ловъ, по невнимание, едно малко дете ударило съ камъкъ хрътката на този князь, и тя изквичала. Князьтъ се обидилъ отъ това, и веднага изпратилъ слугитѣ си, да разбератъ чие е това дете, което се осмѣлило да удари неговата хрътка. Като намѣрили детето, той заповѣдалъ да му го доведатъ. Съблѣкли детето голо и го пуснали да бѣга; сжщевременно той насъскалъ кучетата си подиръ детето. Кучетата се спуснали следъ него и започнали най-безмилостно да го хапятъ, докато най-после го разкъсали. Това ясно говори за сърцата на съвременнитѣ хора. И наистина, за една обίδα, подобна на тази, която детето нанесло на княза, днесъ могатъ да осждятъ човѣка на смъртъ.

Следователно, съвременнитѣ хора сж дошли до такава фаза на живота, че за да излѣзатъ отъ нея, тѣ непременно трѣбва да четатъ Библията, да пишатъ онова, което сж научили. Ако само четатъ, безъ да пишатъ, тѣ нищо нѣма да научатъ. Който едновременно чете и пише, само той се учи, само той прониква въ вжтрешния, дълбокия смисълъ